

شنبه 21 اردیبهشت 1398 - 5 رمضان 1440 - 11 می 2019

ورود "مورگان شوستر" آمریکایی به تهران به منظور اصلاح امور مالی کشور (1290 ش)

ه.د "مه، گان شهمست" آمریکایی به تهران به منظره، اصلاح امر، مالی، کنشه، (1290 ش،)

به دنبال موافقت مجلس با استخدام مستشاران خارجی برای سامان دادن اوضاع اقتصادی کشور، دولت ایران در پی انجام قراردادی با ایالات متحده آمریکا، یک هیئت مستشار مالی برای اصلاح امور مالی به کشور دعوت کرد و در این روز، هیئتی به ریاست مورگان شوستر وارد ایران شد. مجلس شورای ملی با اطمینان به حسن نیت شوستر و همراهانش، به آنان درباره هر نوع فعالیت برای اصلاح امور مالی ایران، اختیار تام داد، ولی این عمل ایران، به دولت روس بسیار گران آمد و روس‌ها و مضمم شدند کاری کنند که شوستر و معاونینش از کار برکنار شوند. از این رو، به بهانه‌ها واهی به دولت ایران برای اخراج شوستر اولتیماتوم داد که با مخالفت مجلس مواجه گردید. در این حال قوای روس نیز به شهرهای آذربایجان و به ویژه تبریز یورش بردند و به قتل و غارت پرداختند. این عمل، دولت ایران را به برکناری شوستر وادار کرد و فردی وابسته به روس‌ها را به جای وی برگزید. اعدام دکتر "حشمت" از یاران میرزا کوچک خان جنگلی به دستور تیمور تاش حاکم گیلان (1298 ش)

دکتر ابراهیم حشمت الاطباء، یکی از مردان آزاده، خدمتگزار و نیک نامی بود که در جنبش مشروطیت از مجاهدین صدیق و در قیام جنگل از سران فداکار و نزدیک به میرزا کوچک خان جنگلی بود. وی در جریان نهضت جنگل، به واسطه خدمات پزشکی‌اش، محبوبیت زیادی در لاهیجان کسب کرده بود و در آنجا یک گروه چند صد نفری به نام نظام ملی گرد آورده بود. وی پس از مدت‌ها که به همراه نهضت جنگل مشغول مبارزه بود، از جانب مقامات نظامی دولت، به تسلیم دعوت شد. مقامات نظامی برای دکتر امان نامه‌ای در پشت جلد قرآن نوشتند و برای او ارسال کردند. دکتر حشمت نیز که به مبنای دینی ایمان داشت، سوگند مقامات نظامی را باور کرد و به همراه 270 نفر از مجاهدین تحت فرمانش، خود را به قزاقان تسلیم نمود اما بدرقاری فرماندهان نظامی، در همان لحظات اولیه، دکتر را متوجه اشتباهش نمود. پس از مدت کوتاهی جلسه محاکمه نظامی ترتیب داده شد و بدون اینکه حق دفاعی برای دکتر حشمت قائل شوند، حکمی را که از پیش انشا نموده، قرائت و دکتر را به اعدام محکوم ساختند. سرانجام دکتر حشمت در روز 21 اردیبهشت 1298 ش برابر با یازدهم شعبان 1337 ق در رشت به دار آویخته شد و در همان شهر مدفون گردید. پیوستن رسمی اروپای غربی به آمریکا در تحریم اقتصادی جمهوری اسلامی ایران (1359 ش)

به دنبال واقعه فتح لانه جاسوسی آمریکا توسط دانشجویان پیرو خط امام در 13 آبان 1358 و پس از شکست طرح تحریم اقتصادی ایران از طریق سازمان ملل به دلیل وتوی یکی از اعضای شورای امنیت، برخی از کشورهای اروپایی تصمیم گرفتند که از امضای قراردادهای جدید با جمهوری اسلامی خودداری نموده و ایران را تحت فشار قرار دهند. این تصمیم بازار مشترک اروپا را آنجایی که برای حمایت از آمریکا و محکوم کردن مسئله گروگان‌گیری انجام می‌گرفت، حالتی سمبولیک و سیاسی داشت و از بار اقتصادی غالبی برخوردار نبود. بدین ترتیب پس از پایان مهلت آزادسازی گروگان‌ها و لاینحل ماندن این مسئله، جامعه اقتصادی اروپا به طور رسمی، تحریم اقتصادی ایران را اعلام نمودند. این اقدام در حالی انجام می‌گرفت که در اعلامیه مشترک کنفرانس 9 کشور اروپایی تنها هدف از این اقدام، تسریع در آزادی گروگان‌ها عنوان شده بود. اما با گسترش این تحریم از سوی کشورهای غربی، اقتصاد داخلی آنان نیز دچار رکود و تورم شد. در طول هشت سال دفاع مقدس، آمریکا و کشورهای بازار مشترک اروپا، ایران را در تنگنا قرار داده و از معامله مستقیم خودداری می‌کردند. حتی در مواردی از فروش و ارسال داروهای مورد نیاز به ایران امتناع می‌نمودند. این در حالی بود که پیشرفته‌ترین تجهیزات نظامی و خطرناک‌ترین سموم شیمیایی را در اختیار رژیم متجاوز عراق قرار می‌دادند و این رژیم را به ادامه جنگ ترغیب می‌کردند. لیکن رفته رفته، کشورهای اروپایی دریافته که فشار آمریکا به ایران نه تنها به نفع آنها نیست بلکه منافع آنان را فدای مطامع آمریکا خواهد ساخت. نزول کتاب مقدس تورات بر "حضرت موسی بن عمران" به نقل از نبی اکرم(ص)

تورات، لفظ عربی شده کلمه «تورا» به زبان عبری است که به معنای تعلیم و آموزش یا ارشاد است، یهودیان آن را ناموس، شریعت و قانون می‌دانند، اما «تورات» در متداول ترین کاربرد، نام پنج سفر کتاب اول عهد عتیق (تورات) و از کتاب مقدس یهودیان است که به "اسفار خمسه" نیز مشهور است. واژه تورات، گاه بر کل "عهد عتیق" اطلاق می‌شود. این تورات را به عقیده یهودیان، خداوند از طریق موسی کلیم الله، یکی از پیامبران اولوالعزم (صاحب کتاب) در کوه سینا به بنی اسرائیل در پنج کتاب (سفر) ابلاغ کرده است. از همین رو، اعتقاد به آسمانی بودن تورات از ضروریات دین یهود است. بیش تر یهودیان معتقد هستند که تورات به دو صورت کتبی و شفاهی، در مدت چهل سال اقامت بنی اسرائیل در بیابان بر موسی نازل شد و او آن را بر قوم خود آموخت و این مطالب بر سطح دو لوح سنگی بود. در این کتاب (تورات) که دستورات اصلی مربوط به راه و رسم زندگی اخلاقی و جسمانی آمده است، از ابتدای آفرینش شروع و با بیان مرگ حضرت موسی (ع)، قبل از تسخیر کنعان توسط بنی اسرائیل، تمام شده است. باید گفت که یکی از مجموعه کتاب های دینی یهودیان که به اختصار «تنخ» می‌گویند، "تورا" یا "اسفار خمسه" معروف به شریعت حضرت موسی است. bull؛ این پنج سفر کتاب اول یا این پنج کتاب سفر از کتاب مقدس عبارت اند از: ۱- سفر تکوین یا پیدایش؛ در اینجا داستان آفرینش جهان و سلسله‌النسب انسان، سرگذشتی از آدم و حوا، نوح، ابراهیم، لوط، اسماعیل، اسحاق، یعقوب و فرزندان اوست و با سرگذشت مرگ حضرت یوسف علیه السلام به پایان می‌رسد. ۲- سفر خروج؛ در اینجا مطالبی چون ماجرای بردگی بنی اسرائیل در مصر، تولد و پیامبری حضرت موسی (ع)، خروج بنی اسرائیل از مصر و سرگردانی آن‌ها در بیابان است. در این سفر خروج، احکام بسیاری گفته شده و اعطای ده فرمان یا «احکام عشره» به حضرت موسی (ع) در همین بخش است. ۳- سفر لاویان؛ شامل احکام دینی و شرعی و آداب و قواعدی است که درواقع به منزله کتاب راهنمای کاهنان بنی اسرائیل از «سبط لاوی» و آداب عبادت در معبد و حدود طهارت و پاکیزگی و نهی از زنا با محارم و سایر روابط جنسی و اوقات مقدس و اعیاد خاص است. ۴- سفر اعداد؛ شامل مسافرت بنی اسرائیل در دشت (بیابان) و حوادثی که بین

راه مصر و سرزمین موعود بر این قوم گذشت و فتح اراضی کنعان است. ۵- سفر تثئیه؛ تکرار شرایع و مقررات و فرمان های اسفار قبلی از زبان حضرت موسی (ع) خطاب به بنی اسرائیل به طور اختصار و تعیین یوشع به عنوان رهبر بنی اسرائیل و درنهایت، درگذشت حضرت موسی (ع) پیغمبر است و چون تکرار احکام و گزارش های قبلی است، گاه آن را «تکرار تورات» یا «تورات مکرر» گویند. در سنت یهودیت و مسیحیت، تورات را به موسی (ع) نسبت می دهند ولی چنین برداشتی ندارند که عین الفاظ تورات، وحی الهی است. لذا از این نظر با مسلمانان فرق دارند، زیرا مسلمین تورات تحریف نشده را عین وحی الهی می دانند. &bull؛ کلمه تورات ۱۸ بار و عناوین دیگری از آن مانند کتاب صف موسی (ع) و... در قرآن ذکر شده است. قرآن کریم تصریح دارد که خداوند تورات را به وسیله وحی بر موسی علیه السلام نازل کرده، سوره های آل عمران آیه ۳، سوره مائده آیه ۴۴ در قرآن گفته شده که حضرت عیسی مسیح (ع) و پیامبر اسلام (ص) تصدیق کننده آن هستند. سوره های مائده آیه ۴۶ و سوره صف آیه ۶۱ و در آیه ۵ سوره جمعه آمده است: کسانی که تورات بر آن ها عرضه شده و سپس حق را چنان که باید و شاید به جای نمی آورند، مانند درازگوشی هستند که کتاب هائی حمل می کنند و نکته مهم که در قرآن اشاره شده این که یهودیان انتظار پیغمبر آخرالزمان حضرت محمد (ص) را داشته و وصف او را در تورات داشتند. (سوره اعراف آیه ۱۵۷) &bull؛ تحریف یا تغییر و در لغت به معنی گردانیدن سخن و خصوصاً درمورد تغییر دادن کتاب است. تحریف در تورات، ریشه در قرآن کریم دارد که تأکید شده است که کتاب های آسمانی یهودیان و مسیحیان (تورات و انجیل) تحریف شده است. آیه ۷۵ سوره بقره: گروهی از یهودیان کلام خدا را می شنوند و به رغم این که آن را می فهمند، تحریفش می کنند. آیه ۷۹ سوره بقره، آیه ۷۸ سوره آل عمران، همین معنا را دارد که کسانی به دست خود، کتابی می نویسند و می گویند که از جانب خداست. آیه ۴۶ سوره نساء و آیه ۱۳ سوره مائده، به مسئله تحریف کلام از جانب اهل کتاب اشاره دارد. آیه ۴۱ سوره مائده، باز همین نکته را با تعبیر دیگری آورده است. در مصادیق این تحریف به موضوعات مختلفی اشاره شده که باید در قسمت مربوطه مطالعه شود. فقط یک موضوع تحریف شده مهم را در اینجا بیان می کنیم و آن، وصف پیغمبر اسلام (ص) و بشارت به پیامبری اوست. همچنان که در قرآن هم بیان شده، در تورات و انجیل هم آمده ولی یهود و نصارا، آن را تحریف کردند. بنا به نظر علامه طباطبائی رحمه الله علیه: از آیه ۴۳ سوره آل عمران این طور برمی آید که توراتی که اینک در دست یهودیان است، شامل بخشی از تورات واقعی است که بر موسی (ع) نازل شده و بخشی از آن هم دچار تحریف و تغییر شده است. تصویب قطعنامه استقلال بحرین در شورای امنیت سازمان ملل متحد (۱۹۷۰م)

کشور امیرنشین بحرین با ۶۹۴ کیلومتر مربع وسعت در جنوب غربی آسیا، به صورت جزایری در جنوب خلیج فارس واقع شده و فاصله کمی تا سواحل قطر و عربستان سعودی دارد. سرزمین بحرین چندین بار بین دولت های بزرگ دست به دست شده و تحت نظر حکومت های ساسانیان، پرتغال، صفویان و نیز امرای محلی بود. در سال ۱۸۲۰م حاکم وقت بحرین پیمانی با دولت انگلیس منعقد کرد که سرانجام در ۱۹۱۴، بحرین به کلی تحت حمایت انگلستان گردید. از آن زمان دولت (شاهنشاهی) ایران همواره بر حاکمیت انگلستان بر بحرین اعتراض داشته و آن را جزء لاینفک خاک ایران می شمرد. سرانجام ایران در سال ۱۹۷۱ مراجعه به آرای عمومی با نظارت سازمان ملل را پذیرفت و در نتیجه رأی گیری، بحرین به استقلال دست یافت و به عضویت سازمان ملل رسید. (ر.ک: ۱۶ دسامبر)